

ת"פ (חיפה) 21755-07-24 - מדינת ישראל נ' פלוני

ת"פ (חיפה) 21755-07-24 - מדינת ישראל נ' פלוני שלום חיפה

ת"פ (חיפה) 21755-07-24

מדינת ישראל

נגד

פלוני (עציר)

בית משפט השלום בחיפה

[14.10.2024]

כבוד השופט מריה פיקוס בוגדאנוב

גזר דין

הנאשם הודה בעובדות כתב אישום המתוקן (במ/1) והורשע בביצוע עבירה של תקיפה בניגוד לסעיף 379 לחוק העונשין, תשל"ז - 1977 (להלן: "חוק העונשין").

על פי עובדות כתב האישום המתוקן (במ/1), ו' היא אמו של הנאשם (להלן: "המתלוננת") ומתגוררת עמו בדירה בחיפה (להלן: "הדירה").

בתאריך 2.7.24 בסמוך לשעה 14:55, בעוד המתלוננת רחצה כלים במטבח הדירה, ותוך כדי כך אחזה סכין בידה, התגלע ויכוח בינה לבין הנאשם על רקע כספי, וכן על רקע סירובה של המתלוננת לקחת את הנאשם לבקר את בתו. בנסיבות אלה, תקף הנאשם את המתלוננת באופן שמשך את הסכין מידה ולאחר מכן דחף אותה לעבר ארון בדירה, כתוצאה מכך נפלה המתלוננת ארצה.

ראיות לעונש:

המאשימה הגישה גיליון הרשעות קודמות (טע/1).

ב"כ הנאשם הגישה מסמכים מאשפוזית (טע/2).

טיעוני הצדדים:

המאשימה, לאחר שעמדה על הערכים המוגנים שנפגעו מביצוע העבירה, ביקשה לקבוע כי מתחם העונש ההולם נע בין מאסר קצר ל- 6 חודשי מאסר בפועל, אשר ניתן לרצות במקרים מתאימים בעבודות שירות וביקשה לגזור את עונשו של הנאשם ברף העליון של המתחם, מאסר על תנאי ארוך ומרתיע וחתימה על התחייבות.

ב"כ הנאשם הדגישה כי כתב האישום תוקן משמעותית. הנאשם אומנם דחף את אמו, אך עשה זאת כי חש מאוים במהלך הוויכוח, אשר עמדה עם סכין ביד במהלכו. הנאשם היה זה שהתקשר למשטרה וביקש כי יגיעו כמה שיותר מהר. על כן ישנן נסיבות מקלות. אומנם לנאשם יש עבר אך הוא ישן ועבירות אלימות בעבר לא בוצעו כלפי המתלוננת. הנאשם היה עצור 11 ימים, לאחר מכן שוחרר והיה באשפוזית מיוזמתו ועבר הליך שיקומי ארוך. עוד

הודגש כי לנאשם עבר פסיכיאטרי והוא סובל ממחלות כרוניות רבות והנמכה קוגניטיבית. ב"כ הנאשם ביקשה לקבוע כי המתחם מתחיל במאסר על תנאי וביקשה לגזור את עונשו של הנאשם בתחתית המתחם.

דברי הנאשם:

הנאשם הצטער על מעשיו.

דין והכרעה:

בית המשפט קובע את מתחם העונש ההולם בהתאם לעיקרון ההלימה, שבשישומו על בית המשפט להתחשב בערך החברתי שנפגע מביצוע העבירה, במדיניות הענישה הנהוגה ובנסיבות הקשורות בביצוע העבירה (ע"פ 8641/12 מוחמד סעד נ' מ"י (5.8.13)).

הערכים החברתיים המוגנים שנפגעו מביצוע העבירה כלפי המתלוננת, הם זכותם לשלמות הגופה ובטחונה האישי בביתה.

בחינת נסיבות ביצוע העבירות:

לביצוע העבירה לא קדם תכנון והאירוע התרחש על רקע ויכוח סתמי כאשר הנאשם תקף את המתלוננת לאחר שהאחרונה החזיקה סכין בידה במהלך הוויכוח.

כתוצאה מהאירוע לא נגרם נזק פיזי למתלוננת, אך בוודאי נגרם לה מפח נפש, במיוחד כאשר מדובר בבן שתוקף את אמו בביתה.

מידת הפגיעה בערכים המוגנים:

מעשיו של הנאשם חמורים ומכוערים. במקום לכבד את הוריו כמצוות כל הדתות מקדמת דנא וכמצופה מכל אדם, הנאשם תקף את אמו.

לאור נסיבות ביצוע העבירות, רף האלימות שהופעלה והעובדה כי לא נגרם נזק פיזי, אני קובעת כי מידת הפגיעה בערכים המוגנים היא בינונית.

מדיניות הענישה הנוהגת:

עיון בפסיקה מעלה כי קיים מנעד רחב של ענישה בעבירות בהן הורשע הנאשם, הנע בין מאסרים על תנאי ועד מאסרים בפועל לתקופה לא מבוטלת.

· ברע"פ 5806/11 סריה נ' מדינת ישראל (15.11.11) הורשע הנאשם בתקיפת אמו, בכך שהכה אותה ומשך בשערותיה. הנאשם נידון לחודש מאסר בפועל ומאסר על תנאי בן חודשיים שהופעל במצטבר. ערעור של הנאשם נדחה הן על ידי בית המשפט המחוזי והן על ידי בית המשפט העליון.

· בעפ"ג 6584-03-16 פלוני נ' מדינת ישראל (29.5.16) הורשע המערער בבית משפט השלום ב-4 עבירות של איומים כלפי אמו, עבירת תקיפה סתם כלפי אמו ועבירה של היזק לרכוש. בית משפט השלום קבע כי מתחם העונש ההולם לגבי עבירת האלימות נע בין מאסר קצר ל-7 חודשי מאסר בפועל, וכי המתחם לגבי עבירת האיומים נע בין מאסר על תנאי ל-5 חודשי מאסר בפועל. בית המשפט גזר על הנאשם עונש של 7 חודשי מאסר בפועל, תוך הפעלת מאסר על תנאי בן 7 חודשים באופן מצטבר, כך שעל הנאשם היה לרצות 14 חודשי מאסר. בית המשפט המחוזי קיבל את הערעור והורה כי הפעלת המאסר על תנאי תהא באופן שרק 3 חודשים יהיו במצטבר ו-4 חודשים בחופף לעונש שנגזר, כך שסך הכל על הנאשם לרצות עונש של 10 חודשי מאסר בפועל.

· ברע"פ 297/15 דניאל ברנסון נ' מדינת ישראל (21.1.15) המבקש לאחר שהיה שריו בגילופין דחף את אמו, הכה אותה בפניה וירק עליה. כשהאחות ניסתה להרחיק את המבקש מהאם אחז המבקש בחוזקה בשערה של האם, דחף אותה, לחץ על פניה ומשקפיה וגרם לה לחבלה בעינה. האם ריססה גז על פניו של המבקש, אך גם לאחר מכן המבקש לא חדל ממעשיו הפיל את אמו ארצה ומרח את נוזל הגז על פניה. בית משפט השלום קבע כי מתחם העונש ההולם נע בין מאסר על תנאי לבין מספר חודשי מאסר בפועל וגזר על המבקש 5 חודשי מאסר על תנאי וענישה נלווית לאור נסיבות חייו הקשות של המבקש. המשיבה ערערה על קולת העונש לבית המשפט המחוזי והעונש הוחמר, באופן שנגזר על הנאשם עונש מאסר בפועל בן 5 חודשים. בקשת רשות ערעור שהגיש המבקש לבית המשפט העליון נדחתה.

· בת"פ 63450-12-12 מדינת ישראל נ' פלוני (27.3.16) הנאשם הורשע בשני מקרים של אלימות כלפי אמו. במקרה אחד איים הנאשם על אמו ברצח כאשר סירבה לתת לו כסף ובאירוע אחר תקף את אמו וחנק אותה. בית המשפט קבע כי מתחם העונש ההולם נע בין מאסר על תנאי ל- 6 חודשי מאסר בפועל, בגין כל אירוע, אך לאור חלופי הזמן מעת ביצוע העבירות, הסתפק בעונש של 45 ימי מאסר שירוצה בע"ש ומאסר על תנאי.

· בת"פ 49471-03-13 מדינת ישראל נ' פלוני (1.10.14) הנאשם הורשע, לאחר הודאתו, בעבירה של תקיפה הגורמת חבלה של ממש לאחר שתקף את אביו, כשהוא מצוי בגילופין. הנאשם נשך אחת מאצבעות ידו הימנית של אביו וגרם לו לפצע מדמם. בית משפט השלום קבע כי מתחם העונש ההולם נע מתקופה קצרה של מאסר בפועל ועד 12 חודשי מאסר בפועל. על הנאשם הושתו 5.5 חודשי מאסר בפועל והופעל מאסר מותנה של 3 חודשים במצטבר, וכן הושתו מאסרים מותנים.

לאחר שבחנתי את מכלול השיקולים המעוגנים בסעיף 40ג(א) לחוק העונשין, כפי שפירטתי אותם לעיל, מצאתי כי מתחם העונש ההולם נע בין מאסר על תנאי ל- 10 חודשי מאסר בפועל.

בענייני של נאשם זה לא מצאתי כי קיימות נסיבות חריגות המצדיקות חריגה ממתחם העונש אשר קבעתי לעיל, לא לחומרא ולא לקולא.

באשר לנסיבות שאינן קשורות בביצוע העבירות:

הנאשם הודה במסגרת הליך מוקד, נטל אחריות על מעשיו והביע חרטה. בהודאתו הנאשם חסך לא רק מזמנו השיפוטי של בית המשפט אלא גם מאמו את הצורך להעיד נגדו בבית המשפט.

אינני מתעלמת מהרשעותיו הקודמות של הנאשם (טע/1), יחד עם זאת, מרבית הרשעותיו הן בגין עבירות רכוש ועבירת האלימות האחרונה היא לפני כ- 12 שנה, והיא לא כלפי בן משפחה.

במסגרת הליך זה הנאשם עבר הליך טיפולי במסגרת אשפוזית (טע/2) ומהמסמכים שהוגשו עולה כי כעת יש רמת מסוכנות נמוכה לסובבים אותו.

כמו כן לקחתי בחשבון כי הנאשם היה עצור בגין תיק זה כ- 11 יום והוא שווה בתנאים מגבילים מזה תקופה. לאחר ששקלתי את כל השיקולים שפירטתי לעיל, אני גוזרת על הנאשם את העונשים, כדלהלן:

1. מאסר על תנאי בן 5 חודשים למשך 3 שנים מהיום, והתנאי הוא כי הנאשם לא יעבור בתקופת התנאי עבירת אלימות כלפי בן משפחה, ויורשע בגינה.
2. התחייבות כספית בסך 1500 ₪ להימנע מביצוע עבירת אלימות כלפי בן משפחה למשך 3 שנים מהיום.

ביהמ"ש הסביר לנאשם את משמעות ההתחייבות והזהירו כי אם יפר אותה יחויב בתשלום ההתחייבות, לרבות תקופת המאסר כפי שייקבע על ידי ביהמ"ש.

הנאשם:

אני הבנתי את ההסבר של ביהמ"ש לגבי ההתחייבות ואני מתחייב בסכום של 1500 ₪ להימנע מביצוע עבירת אלימות כלפי בן משפחה למשך 3 שנים מהיום.

זכות ערעור תוך 45 יום מהיום לבית המשפט המחוזי בחיפה.

ניתן היום, י"ב תשרי תשפ"ה, 14 אוקטובר 2024, במעמד הצדדים.